

متن سخنرانی جناب آقای متکی وزیر محترم امور خارجه
جمهوری اسلامی ایران در پانزدهمین اجلاس سران جنبش
عدم تعهد (مصر - شرم الشيخ)

(۱۳۸۸ تیرماه ۲۵)

در آغاز مایل مراتب قدردانی ملت و دولت جمهوری اسلامی ایران را از ملت و دولت مصر بخاطر مهمان نوازی گرمشان نسبت به اینجانب و هیات همراه در خلال برگزاری پانزدهمین اجلاس سران جنبش عدم تعهد در شهر زیبای شرم الشيخ ابراز دارم. امیدوارم که جنبش غیرمعهد تحت ریاست شایسته شما دوره دیگری از موفقیت را تجربه نماید.

همچنین تعامل دارم از این فرصت استفاده کرده و مراتب قدردانی خود را از رهبران و دولت کوبا بخاطر نقش موثر و خستگی ناپذیرشان طی ریاست بر جنبش غیرمعهدها ابراز تعایم.

جنبش عدم تعهد در طول حیات خود یکی از قوی ترین و موثرترین تشکلها در عرصه روابط بین الملل بوده است که علیرغم تحولات گوناگون در عرصه جهانی نه تنها

فلسفه وجودی خود را از دست نداده بلکه کشورهای عضو همواره بر ضرورت تقویت نقش و جایگاه آن و همچنین تجدید ساختار و شیوه کار جنبش بر مبنای تحولات جهانی تاکید داشته اند. علیرغم تلاشهای گسترده برای تقویت ساز و کارهای جنبش عدم تعهد و ارتقاء جایگاه آن، به نظر می رسد با توجه به حساسیت و روند تحولات جهانی لازم است کلیه اعضای جنبش برای تحقق اهداف و ارزشهای مشترک خویش و پاسخگویی به چالشها و مشکلات عدیده سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی جهان بطور فعال تری به موضوع تجدید ساختار در جنبش و هماهنگی هرچه بیشتر اعضا بویژه در مجتمع بین المللی از جمله نشستهای مختلف سازمان ملل و شورای امنیت توجه نمایند.

آقای رئیس،

دو موضوع مهم در نظر گرفته شده برای مباحث عمومی این نشست دربرگیرنده مفاهیم بسیار مهمی چون «همبستگی»، «صلح» و «توسعه»، همچنین واقعیتهايی چون تاثیر بحران مالی بین المللی بر اقتصادهای دول عضو جنبش و ضرورت اتخاذ راهکارهای مناسب برای مقابله با آن می باشد. ایجاد صلح، ثبات و امنیت از مهمترین دغدغه های بشر در طول تاریخ بوده است. واضح است که فقدان صلح و امنیت منشا بسیاری از چالشها و مشکلات عدیده در جهان می باشد

متاسفانه بررسی اجمالی شرایط حاکم بر مناسبات جهانی به وضوح نشان می دهد که ما با شرایط مطلوب برای رسیدن به همبستگی جهانی برای صلح، امنیت و توسعه فاصله زیادی داریم. آیا با رویه هایی چون عدم پیروی برخی قدرتها از مقررات و اصول حقوق بین الملل ، اعمال تحریمهای یکجانبه و فرامرزی، استفاده ایزاری از سازمان ملل

متحده بویژه شورای امنیت و مانع تراشی برای انجام اصلاحات اساسی در ساختار سازمان ملل به نحوی که تامین کننده حقوق مشروع تمامی اعضاء باشد، می‌توان به شرایط مطلوب برای رسیدن به همبستگی جهانی دست یافت؟

آقای رئیس،

حدود سه دهه است که از ضرورت تجدید ساختار سازمان ملل متحده سخن گفته می‌شود. طرفهایی همواره گفته اند این جعبه پیچیده، پاندورا باکس، یعنی منشور ملل متحده باید باز شود زیرا در آن صورت کسی قادر به بستن آن نخواهد بود. اما در پشت صحنه، حوادث مهم و نگران کننده ای را دامن زدند: از یکسو در قالب دستور کاری برای صلح به کشورها القاء نمودند که بخشی از حاکمیت ملی خود را باید در اختیار سازمانهای بین المللی قرار دهند. تا امکان دخالت در امور داخلی کشورها را به بیانه‌های مختلف فراهم نمایند و نام آن را جهانی شدن گذاشتند و از سوی دیگر همه اختیارات مهم سازمان ملل را در انحصار کامل خود درآورند، یعنی از بین ۱۹۲ کشور جهان مهمترین تصمیم‌سازی‌ها در اختیار تعدادی محدود که کمتر از انگلستان یک دست هستند قرار گرفت. در چنین شرایطی دبیرکل سازمان ملل در هر دوره ضعیف‌تر از دوره‌های قبل ظاهر می‌شود و امروز دبیرکل سازمان ملل به عنصر نمایشی اجلاس‌های بین المللی تبدیل شده و هیچ نقشی در خاورمیانه، عراق، افغانستان و دیگر بحرانهای مناطق مختلف ندارد. به قول یکی از دبیران کل سابق اعضای شورای امنیت کلمه «کل را از عنوان دبیرکل حذف نموده اند. ضروری است جنبش عدم تعهد عملکرد شورای امنیت را بررسی نماید و ساختار جدید مبتنی بر عدالت و ترکیبی دمکراتیک را ارائه کند.

آقای رئیس،

رویه ها و اقداماتی چون برخوردهای تبعیض آمیز و دوگانه برخی قدرتها با مسائل جهانی، استمرار و بعضاً افزایش فاصله میان کشورهای غنی و فقیر، سیاست انحصار طلبانه برخی قدرتها در عرصه های مختلف فن اوری، اقتصادی و جلوگیری از مشارکت فعال سیاسی و عادلانه کشورها در عرصه نظام بین الملل تنها منجر به شکاف عمیق تر میان کشورها و ملتها خواهد شد. مجموعه شرایط کنونی جهان بر ضرورت تغییر نظام حاکم بر روابط بین الملل و جایگزینی مناسبات عادلانه میان ملتها بویژه اصلاح رویه ها و سیاستهای برخی قدرتهای جهانی نسبت به کشورهای جهان سوم تاکید دارد.

در این میان، سیاست مداخله جویانه و مفرضانه قدرتهای غربی در امور داخلی کشورهای دیگر به بهانه دمکراسی و حقوق بشر یکی از موانع مهم در زمینه ایجاد همبستگی جهانی می باشد. این قدرتها با استفاده از سلطه خویش بر سیستم ارتباطی و رسانه های جمعی در عرصه جهانی ضمن تحریف واقعیتها و خبرسازی جعلی بدنیال انحراف افکار عمومی جهان در جهت اهداف و منافع غیر مشروع خویش هستند. رهبران و سیاستمداران این کشورها با نقض اصول و مقررات حاکم بر حقوق بین الملل و روابط بین الملل به خود اجازه می دهند تا در امور داخلی دیگران دخالت کنند.

نوع برخورد برخی از دولتهای غربی و رسانه های گروهی آنها با انتخابات اخیر ریاست جمهوری در ایران تنها یکی از مصادیق سیاست مداخله جویانه آنها می باشد. این مداخلات کینه توزانه و مفرضانه در حالی صورت می پذیرد که انتخابات ایران تحت مکانیزمهای نظارتی مختلف و بگونه ای کاملاً آزاد برگزار شد و طی آن حدود ۸۵ درصد

مردم ایران در آن شرکت کردند و بیش از ۶۲٪ آنان به رئیس جمهور فعلی رای دادند و او را برای بار دوم به ریاست کشور انتخاب کردند.
آقای رئیس،

دو هفته پیش جهانیان شاهد وقوع جنایت وحشتناکی در کشور آلمان بودند. یک زن مسلمان تنها به جرم پوشش حجاب پس از اهانت قبلی در صحن دادگاه با ۱۸ ضربه چاقوی یک آلمانی افراطی به قتل می‌رسد. مخفی داشتن این جنایت به مدت یک هفته و بی پاسخ بودن سوالات عدیده از جمله چگونگی حمل چاقو توسط متهم به جلسه دادگاه، هماهنگی عملی پلیس حاضر در دادگاه با قاتل در طول دقایق طولانی وارد کردن ۱۸ ضربه چاقو و از همه مهمتر شلیک پلیس دادگاه به همسر این خانم در هنگامی که سعی در توقف فرد مهاجم داشت نشانگر آن است که اهانت به مقدسات دینی و اسلام هراسی پروژه و سناریویی سازماندهی شده است که هر روز یک پرده آن در یکی از کشورهای اروپایی به نمایش در می‌آید. رهبران اروپا باید با اقدامات فوری از خود اتهام زدایی نمایند و بسترهاي اين تهاجم فرهنگي را از بين بيرند، در غير اين صورت باید پاسخگوی شراکت در این گونه جنایات باشند. از سوی دولت و ملت ایران شهادت مظلومانه شهیده حجاب خانم مروه الشربینی را به ملت و دولت مصر و خانواده آن مرحومه بویژه همسر و فرزندش تسلیت می‌گوییم و خود را در این غم جانکاه شریک آنان می‌دانیم.

آقای رئیس،

شرایط جاری در خاورمیانه بویژه ادامه بحران فلسطین، استمرار ناامنی در عراق و افغانستان ناشی از مناسبات ناسالم در عرصه مناسبات جهانی و سیاستهای غلط و

سلطه طلبانه برخی قدرتها و فقدان همبستگی جهانی برای تحقق صلح و امنیت بر پایه عدالت می باشد. ملت فلسطین بیش از ۶ دهه است که از حقوق اساسی و سرزینی مادری خویش محروم شده و تحت شدید ترین فشارها و حملات غیر انسانی و وحشیانه رژیم صهیونیستی قرار دارد. محاصره و تحریم شدید منطقه غزه برای بیش از دو سال، همچنین حمله ددمنشانه و غیر انسانی رژیم صهیونیستی به غزه و کشتار وسیع افراد بی گناه و تخریب اماکن عمومی و شخصی این منطقه نمونه بارز نقض صریح مفاد منشور ملل متحد و مقررات حقوق بین الملل بوده و مصدق عینی جنایت علیه بشریت، جرائم جنگی و کشتار دسته جمعی است. برخورد انفعالی و ضعیف شورای امنیت در جلوگیری از حمله رژیم صهیونیستی به غزه و عدم برخورد جدی با رهبران سیاسی و نظامی این رژیم از جمله عدم مجازات آنان باعث گستاخی هرچه بیشتر رژیم صهیونیستی در ادامه جنایات خود شده است. ناکارآمدی شورای امنیت ناشی از برخورد سیاسی و جانبدارانه برخی از اعضای دائم آن با مسئله فلسطین با بهره‌گیری از امتیازات ناعادلانه از جمله برخورداری از حق و تو می باشد. ادعاهای بی اساس دولتهای غربی در حمایت از حقوق بشر و دمکراسی در حالی صورت می پذیرد که ما نه تنها شاهد نقض گسترده حقوق بشر بطور مکرر در کشورهای آنها هستیم بلکه بسیاری از آنها در قبال نقض حقوق بشر گسترده مردم فلسطین توسط رژیم صهیونیستی موضع انفعالی دارند با در بسیاری از جنایات این رژیم به صورت مستقیم یا غیر مستقیم شریک می باشند.

آقای رئیس،

خانمها و آقایان،

ادامه بی ثباتی و نا امنی در عراق و افغانستان نیز ناشی از سیاستهای مغرضانه و مداخله جویانه برخی قدرتهای بزرگ و بی توجهی آنان به خواست و حقوق اساسی مردم این کشورها و عدم رسیدگی به نیازهای اساسی و چالشهای عدیده آنان می باشد.

علیرغم تلاشهای صورت گرفته و اقدامات قابل توجه دولت افغانستان، نا امنی موجود در آن کشور منشاء مشکلات دیگر از قبیل فقر، بیکاری، کشت و قاجاق مواد مخدر، توسعه نیافتگی و فقدان پیشرفت در عرصه های بهداشت، آموزش و غیره می باشد. طی سالهای اخیر، طرحها و ابتکارات برخی کشورها و سازمانها و حضور آنها در افغانستان نه تنها به حل مشکلات این کشور کمک نکرده است بلکه باعث پیچیده تر شدن شرایط در افغانستان شده است. آیا هیچ وقت از خود پرسیده ایم چرا هنوز افغانستان روی آرامش را به خود ندیده است؟ کافی است کمی به عقب برگردیم و با مرور تاریخ حضور نیروهای اشغالگر در افغانستان به بهانه مبارزه با تروریسم، دلایل اصلی مصائب و مشکلات گذشته این کشور را در یابیم. آیا نباید آقای بوش و دیگر رهبران پیشین آمریکا پاسخگوی عملکرد خود باشند. آیا نباید آنها بخاطر جنایاتشان در افغانستان به پائی میز محکمه کشیده شوند؟

حل مشکلات افغانستان نیازمند کمک همه جانبه و گسترده جامعه جهانی به ملت و دولت این کشور بویژه در امر دولت سازی و بازسازی می باشد. جمهوری اسلامی ایران همواره با رویکردی سازنده تلاش گسترده ای را برای کمک به مردم و دولت افغانستان و عراق انجام داده است. ارسال کمکهای انسانی و مهندسی و حمایت جدی از فرایند سیاسی در آن دو کشور، توسعه و ارتقاء روابط سیاسی و

اقتصادی با آنها و تشویق کشورهای دیگر برای اتخاذ چنین رویه هایی از جمله اقدامات جمهوری اسلامی ایران در این زمینه می باشد. به اعتقاد جمهوری اسلامی ایران راه حل منطقه ای تنها راه حل کارآمد و نتیجه بخش برای مسئله افغانستان می باشد. برگزاری نشست سه جانبه سران ایران، افغانستان و پاکستان در سوم خرداد ماه ۱۳۸۸ نمونه بارزی از تلاش های منطقه ای جمهوری اسلامی ایران برای حل چالشها و مشکلات در آن کشور است.

امروز قدرت نرم افزاری ملتها در بیان خواسته هایشان و اراده مصمم آنان به ایجاد تغییر اساسی در مناسبات جهانی بر اراده قدرت های سلطنه طلب پیشی گرفته است. چنین اراده ای را دیگر با بمب اتم نیز نمی توان تهدید کرد. دوران سلاح اتمی و استفاده یا تهدید به آن گذشته است. فروپاشی شوروی سابق، شکست رژیم صهیونیستی در جنگ های لبنان و غزه و ناکامی دولت بوش در دو لشگر کشی به افغانستان و عراق گواهه های جدی بر این مدعاست. با توجه به چنین شرایطی جمهوری اسلامی ایران پیشنهاد می نماید جنبش عدم تعهد کمیته ای را برای تدوین کنوانسیون جامع خلع سلاح کامل هسته ای در جهان در سازمان ملل تشکیل دهد که در یک دوره دو ساله کنوانسیون مر بوطه تصویب و ظرف ینچ سال همه سلاح های موجود هسته ای در جهان تابود گردد.

وجود پایگاه های نظامی قدرت های بزرگ در مناطق مختلف جهان همسواره از عوامل تحریک، نالمنی و دخالت در امور دیگر کشورها بوده است. بدنبال اعترافات ملت های مختلف نسبت به حضور این پایگاه ها در آقیانوس هند و برخی از مناطق شرق آسیا، امروز پایگاه های نظامی در خاور میانه بویزه خلیج فارس و امریکای لاتین به پمپاز اختلاف، تشنج و تحمیل تصمیمات سیاسی - تبلیغاتی علیه کشورهای آن مناطق و در

مواردی به طراحی کودتا مشغولند. جنبش عدم تعهد با تشکیل کار گروهی آثار مخرب این پایگاهها را در جهان مطالعه و راه کارهای خروج از این شرایط را ارائه نماید. به اعتقاد ما کشورهای خلیج فارس خود در یک همکاری منطقه‌ای قادر به حفظ امنیت خود می‌باشند. در خلیج فارس و آمریکای لاتین با خروج نیروهای آمریکایی صلح و دوستی و همکاری موجود تقویت خواهد شد.

آقای رئیس،

تداوی بحران مالی و اقتصادی بین المللی تبعات ناگواری بر تجارت، سرمایه‌گذاری و جریان منابع مالی در سطح جهانی داشته و ادامه بحران می‌تواند تأثیرات منفی دراز مدتی بر رشد و توسعه اقتصادی جهانی داشته باشد. کشورهای در حال توسعه از جمله اعضاً جنبش عدم تعهد بگونه‌ای بی‌سابقه از این بحران رفع می‌برند و اهداف توسعه ای و رشد اقتصادی آنان دچار مخاطرات جدی شده است و مشکلات جدی پیشین از جمله گرسنگی و سوءتفذیه و از بین رفتن فرصت‌های شغلی به چالشهای عمدۀ ای در سطح بین المللی بدل شده‌اند. دهها میلیون فرصت شغلی در این کشورها از بین رفته و بسیاری از این کشورها قادر به دستیابی به اهداف توسعه‌ای هزاره از جمله کاهش فقر نخواهند شد. خروج گسترده سرمایه و تحديد صادرات کشورهای در حال توسعه به دلیل بالا بردن مواضع تجاری از سوی کشورهای توسعه یافته، اقتصادهای در حال توسعه را بشدت متاثر ساخته است. متأسفانه نهادها، روابط و ترتیبات اقتصادی موجود بین المللی نمی‌توانند تبعات ناگوار بحران جاری جهانی را رفع نمایند. به منظور ایجاد زمینه‌های متوازن و برابر در سطح جهانی بگونه‌ای که اقتصادهای کشورهای در حال توسعه بتوانند در تمام زمینه‌ها به رشد دست یابند نیازمند تاسیس نهادهای موثر و

کارآی بین المللی بوده و معتقدیم که معماری اقتصادی بین المللی جدیدی باید طراحی گردد تا بتوان تبعات ناگوار این بحران را کاهش داده و دستیابی به اهداف توسعه ای را تسهیل کرد. ما باید یک معماری نوین مالی بین المللی را بر اساس بنیانهایی از قبیل عدالت، انصاف، فراگیری، شفافیت و مشارکت برابر و مؤثر همه کشورهای در حال توسعه بر پا سازیم بگونه ای که آنها بتوانند در استانداردسازی و تصمیم گیری ترتیبات و نهادهای گوناگون اقتصادی بین المللی نقش ایفا کنند.

آقای رئیس،

حضار محترم،

در پایان، مایلم صمیمانه از استقبال اجلاس وزرای خارجه دفتر هماهنگی جنبش عدم تعهد در هوانا (۱۰ اردیبهشت ماه ۱۳۸۸) از پیشنهاد جمهوری اسلامی ایران برای میزبانی شانزدهمین اجلاس سران جنبش در سال ۲۰۱۲ تشکر نمایم. این امر موید اعتماد اعضای جنبش به اقدامات موثر و نقش فعال جمهوری اسلامی ایران در پیشبرد اهداف جنبش است. جمهوری اسلامی ایران به عنوان عضو جنبش عدم تعهد و عضو ترویژکا نهایت سعی خود را برای ایفای نقش موثرتر و کارآتر در هماهنگی با دیگر اعضای جنبش بویژه در همکاری نزدیک با مصر و کوبا جهت تقویت نقش جنبش عدم تعهد در عرصه جهانی و دستیابی به اهداف عالی جنبش بکار خواهد بست.